Temps Ordinari - Vuitè diumenge

Per Administrador el dg., 02/03/2014 - 09:00

Is 49,14-15
1 Co 4,1-5
Mt 6,24-34

8è de durant l'any'14(A) Tres imperatius a l'evangeli d'avui: mireu, busqueu, no us neguitegeu! **Mireu!** Mireu! Però mireu amb bones condicions, amb les cortines ben obertes i amb els vidres de les finestres ben nets. Una vegada vaig llegir un dels famosos proverbis xinesos que deia: si un vidre està net, veus bé tota la realitat; però si al darrera d'un vidre hi passem una mà de pintura platejada o daurada, el vidre es converteix en mirall; i a través d' un mirall només et veus a tu mateix. I és qui si tot ho vols veure a través de la plata o l'or, és a dir de les riqueses i del diner que puguis aconseguir, no podràs veure amb claredat res més. Només els teus interessos. Per això, Jesús ens diu que no podem *servir Déu i les riqueses*. Avui, doncs, Jesús ens convida a aclarir i a eixamplar la nostra mirada. I a descobrir l'autèntica realitat: la creació de Déu, els ocells del cel i els lliris dels camps i l'herba dels prats. Déu vetlla per ells, té cura d'ells. Déu els estima! I, per tant, si Déu estima els ocells i vetlla per ells, molt més vetllarà per cada un de nosaltres, que valem molt més que tots ells. Així, doncs, no us neguitegeu! No us desespereu! **Busqueu!** Busqueu! Amb els vidres nets i transparents no solament veurem també els altres. I també ens sentirem moguts a buscar i instaurar entre ells els Regne de Déu i la seva justícia. Déu estima tots els altres i vol que nosaltres els estimem. Déu, el que vol és, que veiem en tots i en totes uns fills i filles de Déu molt estimats i, vol, per tant, que visquem i treballem pel seu Regne, per l'autèntica fraternitat, procurant-la, des de la nostra situació professional, laboral, familiar, social i eclesial; que tothom pugui gaudir d'una vida digna amb una convivència pacífica i enriquidora en tots els aspectes: econòmics, culturals i espirituals. **No us neguitegeu!** Per tant, no us neguitegeu. Tenim la seguretat que en tot això, Déu, el Pare-Mare de tots, està vetllant per tots i totes, àdhuc en les situacions més angoixoses, en las que molts s'hi estan trobant, potser molts dels que ens trobem celebrant aquesta eucaristia. Endinsem-nos en el que hem escoltat en l'entranyable fragment del llibre d'Isaïes que hem proclamat com a primera lectura: *"El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi. ¿Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes?. Però, ni que alguna vegada se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu".* **Ens ho creiem?** Poc o molt això ens pot sonar molt sovint a música celestial o espiritualisme. Certament. Hem de demanar a Déu que ens ho faci creure, perquè és una qüestió de confiança, és una qüestió de fe. Jesús a un pare de família que demanava la guarició del seu fill li va dir: *"Tot és possible al qui creu!".* El pare va exclamar: *"Crec, però ajuda'm a tenir més fe!".* Senzilla, però extraordinària pregària! Nosaltres, cada u de nosaltres, hauríem de fer sovint*: "Crec, però ajuda'n a tenir més fe!"* (Mc 9, 23-24).

ETIQUETES
REGNE RIQUESES CONFIANÇA FE